

la veu de Benicarló

de Benicarló

Desastrosa gestió urbanística

Els tribunals obliguen l'ajuntament a pagar

1,5 Milions d'euros

i a més:

Política cultural i patrimonial d'anar per casa



Tretze victòries les del passat cap de setmana en el nostre futbol base

Desastrosa gestió urbanística de l'ajuntament

Els tribunals l'obliguen a pagar 1,5 Milions d'euros a una empresa

text REDACCIÓ

Una sentència urbanística enfronta l'equip de govern i oposició a Benicarló. Una empresa de la ciutat va portar davant els tribunals el consistori per unes expropiacions realitzades en l'ampliació de l'avinguda dels Corts Valencianes i que es van realitzar durant l'època en què governava la ciutat el bipartit PSOE-Bloc per Benicarló.

Els representants d'Odemira van aconseguir que els tribunals fallaren al seu favor i els indemnitzaren amb 1,5 milions d'euros en comptes de la quantitat estipulada i pagada inicialment pel consistori. La sentència ha de ser abonada pel consistori, per la qual cosa l'alcalde de Benicarló, Marcelino Domingo, va arribar a assegurar la passada setmana que l'error es devia "a la mala gestió efectuada pels socialistes i Bloc, durant la seua etapa de govern".

Així l'alcalde de Benicarló, va assegurar que "es tracta d'una errada garrafal de la tècnica que havia en aqueix moment i que ja no està en el consistori". A més va afegir que "aquesta és la conseqüència de fer les coses de pressa i malament". En referència a l'expropiació també va afirmar que aquesta es va aprovar durant el govern del PSOE-BLOC

que "volia fer un Benicarló nou en dos dies i ara ens tocarà negociar amb l'empresa per a pagar la indemnització en diverses anualitats".

Doncs bé, ara són els socialistes els que han parlat i ho han fet per a afirmar que l'alcalde de Benicarló, Marcelino Domingo, és l'únic responsable del resultat de la sentència per "deixadesa en les seues funcions" per no defensar davant el Tribunal Superior de Justícia del País Valencià els interessos de la ciutat.

I és que el regidor socialista José Antonio Sánchez va sostenir que l'Ajuntament de Benicarló "no es va personar en el judici". L'edil va reconèixer que la gestió de l'expropiació es va realitzar quan el seu partit estava al capdavant del govern municipal i ell mateix ostentava la regidoria d'Urbanisme. La urbanització del segon tram de Corts Valencianes va dir que era "urgentíssima" en aquells moments a causa de l'estat en què es trobava el vial. "Hi havia molts edificis consolidats però no hi havia carrers", va recordar Sánchez. En aqueixa situació no es podien obtenir cèdules d'habitabilitat per als edificis, atés que el carrer no estava urbanitzat però els habitatges sí que estaven ocupats. Per això, va dir Sánchez, "la urgència passava per urbanitzar el carrers i regularitzar la seua situació per a poder concedir la llicència d'ocupació i que els seus propietaris pogueren contractar l'electricitat i el subministrament d'aigua".



Atenent el projecte redactat pels tècnics municipals es va considerar necessària l'expropiació de dues finques propietat d'Odemira, que van ser valorades en 167.000 euros. L'inici de l'expedient, va recordar Sánchez, "es votà en el ple de 24 de gener de 2007, per unanimitat de tots els grups polítics, inclòs el PP i concretament també hi era Marcelino Domingo", que en aqueixos moments estava a la banqueta de l'oposició. L'empresa Odemira va recórrer al jurat d'expropiacions, que va valorar els terrenys en 305.000 euros. Però al creure que la taxació encara estava per sota del valor real dels terrenys, van presentar un contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia del País Valencià, "tot reclamant en aquesta ocasió 1,3 milions d'euros i 200.000 euros en concepte d'interessos", segons va explicar Sánchez, que va recordar que en aqueixos moments ja governava el Partit Popular a l'ajuntament de Benicarló. El socialista va denunciar que "l'ajuntament no va comparèixer ni va presentar cap al·legació, només es va presentar en el judici l'advocat de l'Estat per a defensar la valoració efectuada pel jurat de l'expropiació".



Només quan l'advocat de l'estat va decidir recórrer davant el Suprem, el consistori va prendre cartes en l'assumpte. Ho va fer encarregant-li a l'arquitecte municipal un informe relacionant fins a 100 testimonis, propietaris dels habitatges venuts amb els preus marcats en aqueix sector i els contractes de compravenda, coincidint la valoració de l'arquitecte amb la del jurat de l'expropiació. Però al no haver presentat al·legacions davant el TSJPV "no es van poder presentar

noves proves davant el Suprem", va lamentar l'edil socialista. Els socialistes exigeixen ara respostes i que es depuren responsabilitats: "No ens val que la culpa era d'una tècnica per valorar per sota del preu una superfície, ni tampoc que la responsabilitat és del PSOE-Bloc per mala gestió. L'equip de govern no té direcció, l'alcalde no sap per on va". Així d'expeditiu va concloure Sánchez la seua intervenció.



Política cultural i patrimonial d'anar per casa

text REDACCIÓ

Amb una política cultural que deixa molt a desitjar. Sense uns criteris clars ni directrius concretes del camí que s'ha de seguir. Donant pals de cec i gastant-nos els diners en inversions milionàries que no tenen sentit. Aquesta ha estat la política cultural benicarlanda durant els últims anys. Ara que s'anuncia la posada en funcionament de la casa de Santa Càndida, La Veu posa sobre el tapet com ha estat, i està, la realitat de la política patrimonial d'aquest ajuntament nostre: completament descafeïnada.

Benicarló recordarà l'ofici dels tonellers en el pròxim museu que obrirà les seues portes en la ciutat. La instal·lació es realitzarà en la casa de propietat municipal situada en el carrer de Santa Càndida, que conserva la tipologia típica dels habitatges tradicionals del municipi durant el segle XIX. Està previst que les obres de restauració de l'immoble s'adjudiquen a finals d'enguany i duren vuit mesos, per la qual cosa podria estar acabada la rehabilitació per a finals del pròxim any. En la planta baixa de l'immoble encara és possible veure l'antic cub on es fermentava el popular Vi de Carlón que tanta fama i riquesa va donar al municipi. És en

aquesta zona on el consistori ha projectat instal·lar algunes de les ferramentes donades per una família benicarlanda, hereus de la tradició dels tonellers que havia a la ciutat. A l'entresòl i la primera planta s'explicarà com era la vida quotidiana dels benicarlandos a finals del segle XIX, mentre que la segona planta, amb les tradicionals alcoves, servirà per a explicar com era una casa benicarlanda de l'època. La majoria de peces que s'utilitzaran formen part de la col·lecció que té en propietat l'Ajuntament, moltes d'elles procedents de donacions particulars.

EL PROJECTE I EL SEU PRESSUPOST

El projecte d'adaptació que ha de convertir la casa en un museu l'estan ultimant els serveis tècnics de l'Ajuntament i inclou aspectes com la pavimentació, electrificació, subministrament d'aigua i renovació de la fusteria, entre uns altres. A més, ja s'ha portat a terme la restauració de la teulada, una obra que s'ha executat per mitjà d'urgència atés els greus problemes d'humitat que patia l'immoble. Els treballs han estat adjudicats a l'empresa Obresa per 5.000 euros. Entre la restauració de la teulada i el projecte d'adaptació museística, l'Ajuntament preveu una despesa de 48.000 euros, IVA inclòs. Les obres s'adjudicaran a finals





ve de la pàgina anterior

d'uns pocs. Segon edifici: el de l'antic ajuntament. Amb una restauració més que dubtosa pel que a criteris conservacionistes es refereix, i un ús també més que dubtós, s'ha guanyat la fama de ser poc complidor el que a horaris es refereix. També en aquest cas més d'un ciutadà ha anat a visitar una exposició i s'ha trobat amb la porta tancada. Normal. Tenint en compte que qui ho atén és el personal del MUCBE és més que raonable que estiga tancat habitualment. L'escassa plantilla, amb les seues corresponents guàrdies i descansos, impossibilita que l'antic ajuntament pugui ser obert amb regularitat. Diners... llençats? El del magatzem del mar és altre dels exemples de males restauracions i reinterpretacions que s'estenen com un càncer entre els edificis de propietat municipal durant els últims anys. Qualsevol que haja assistit a un acte en ell ho entendreà, perquè tot el món va opinar el mateix quan estava en obres: no es pot posar una escala i un escenari a la meitat de la nau. No es pot dissenyar un edifici que se suposa que es va a dedicar a actes culturals sense vestuari. No es pot deixar obert un front lateral damunt de l'escenari. Al final entenem la raó per la qual s'utilitza cada vegada més com a sala per a casaments: alguna n'havien de fer.

No es poden fer les coses tan malament. No amb els diners de tots. Perquè ara ens trobem amb una sèrie d'edificis en els quals s'han invertit quantitats quasi indecenes de diners que no es podem utilitzar correctament. Passarà el mateix amb la casa de Santa Càndida? Doncs sembla que va pel mateix camí. Per descomptat que no s'ha previst que ningú es faça càrrec en exclusiva de la seua obertura, com tampoc hi ha ningú, per cert, que s'encarregue d'estar atenent de forma permanent el poblat ibèric del Puig de la Nao, un altre dels tresors benicarlandos tancat i barrat, a no ser que hi haja una visita concertada a priori.

Doncs... així ens va.

d'any i està previst que s'allarguen durant vuit mesos. L'obertura del museu coincidiria amb el final de 2013. "La dotació pressupostària d'enguany, és un punt de partida, ja que el projecte es completaria en els successius exercicis pressupostaris en el cas de requerir una injecció econòmica posterior", es va indicar. L'ambiciós projecte contempla la recreació de diferents estades com el galliner, en el qual serà fins i tot possible olorar el fem. "Volem oferir exposicions didàctiques que permeten posar en valor els diversos aspectes relacionats amb l'arquitectura, la vida de l'època, el treball dels agricultors, i també els oficis relacionats", va explicar Eugenio. És per això que es redactarà un programa museogràfic didàctic i sensorial enfocat tant al públic infantil i juvenil com a l'adult. En les diferents estades s'instal·laran panells informatius i s'analitzarà la casa des de la perspectiva actual. Unes explicacions que els curiosos també podran descarregar-se i consultar a través de codis d'smartphones durant la seua visita.

ELS DUBTES

Cal ficar en valor la sensibilitat, en el tema de la conservació del nostre patrimoni, per part del nostre ajuntament. Ho han fet al llarg dels últims anys recuperant edificis com l'antic ajuntament (injustament rebatejat com Edifici Gòtic), l'antic Magatzem de la Mar o el casal

Municipal, antic asil. I al fil d'aquestes restauracions sorgeixen una sèrie de dubtes. Sabem el que estem fent i per què ho fem? Algú té clar en quina cosa ens estem gastant els diners? És la gran pregunta que es fan els benicarlandos. Partint de la base del dispendi que suposa una inversió de 48.000 euros per a la posada en marxa d'un projecte museogràfic, amb la que està caient en aquests moments en moltes cases, pot semblar que no toca. No hi ha un lloc més útil en el qual invertir-los, més productiu i on faça més falta? Ben mirat, són molts euros. I molt necessaris en aquests moments. I és que si realment la inversió servira per a alguna cosa, segur que ningú s'ho preguntaria. Però si ens fixem el que ha passat en altres restauracions-rehabilitacions-posades en valor, el sentiment és més que pessimista. Fa escasses setmanes el Casal Municipal, edifici de l'antic asil, ara per a reunions d'entitats, va romandre tancat i barrat durant una setmana. El motiu no era altre que les més que merescudes vacances dels arrendataris del bar. Com són ells els encarregats d'obrir i tancar les instal·lacions, doncs tancades es van quedar... totes les seues dependències. Més d'una entitat es va pegar amb la porta als nassos quan van anar-hi atès que, segons diverses fonts, diuen es va avisar a les associacions, tot i que moltes no es van assabentar. Un edifici restaurat amb els diners de tots, però per amb una trajectòria erràtica d'ús i gaudi

DE BETLEM A LA SÈNIA DE PAU: 15 ANYS D'HISTÒRIA DE L'ESTEL DEL COLLET

text NATÀLIA SANZ

Quinze anys d'història i records es mostren en l'exposició "De Betlem a la sènia de Pau" que s'ha inaugurat en els salons de la Fundació Caixa Benicarló. La mostra ha estat organitzada per l'Associació Cultural L'Estel del Collet i suposa una fita més en l'ampli programa d'actes que ha organitzat amb motiu del quinze aniversari de la seua fundació. L'entitat va nàixer amb l'objectiu de posar en escena l'obra escrita per l'autor benicarlando Jaime Rolíndez, que recrea el naixement del Nen Jesús en una humil sènia de Benicarló. És l'excusa perfecta per a posar en valor l'imaginari col·lectiu de la població, que acudeix en massa a adorar a Déu fet home. Al llarg d'aquests quinze anys de vida i amb trenta representacions a les seues esqueses, l'associació cultural ha aconseguit reunir al seu voltant a milers de benicarlandos, que han contribuït a consolidar aquell projecte nascut en el 1998. Ja siga damunt o darrere de l'escenari, formant part com socis de l'entitat o assistint a les representacions, tots ells formen part de la Gran Família de L'Estel del Collet. I a tots ells ha volgut retre homenatge l'entitat amb l'exposició instal·lada en la Fundació Caixa Benicarló.

La mostra s'ha dissenyat per Jaime Bahent i Natàlia Sanz tenint en compte els principis d'austeritat i estalvi que guien els passos de l'entitat en este any de celebracions. "Són temps en els quals hem de ser responsables amb la gestió dels pocs recursos econòmics que tenim, pel que vam considerar que havíem de donar exemple i hem dissenyat una exposició en la qual un valor com el reciclatge ha servit de fil conductor", va explicar José Luís Guzmán, Síndic Major de l'associació. Així, els palets de magatzematge serveixen de suport per a la mostra fotogràfica que recorre el guió original de l'obra teatral. Pintats en diferents colors, el visitant pot gaudir amb les diferents escenes que sobre ells es mostren, amb imatges dels actors que han participat en aquestes trenta edicions. "Hem procurat que tots i cadascun dels moments estiguen presents en aquesta exposició, així com els actors que juntament amb l'associació, han contribuït a fer més forta i important aquesta entitat", va dir Guzmán. També les populars Feres de L'Estel tenen el seu paper destacat en la mostra, doncs totes elles estan presents en l'exposició. Així mateix, xicotets detalls que conformen el patrimoni de la família de L'Estel han estat exposats al públic. I com no, els cartells que han servit per a anunciar les representacions al llarg de tots aquests anys.



Precisament el de l'edició d'enguany era presentat aprofitant l'acte d'inauguració. Una de les artistes benicarlandes més internacionals, Menxu Soriano, ha estat l'encarregada de plasmar sobre el paper el sentir de l'entitat en aquest XV aniversari. I en aquesta ocasió, ha volgut canviar l'arribada dels Reis Mags a Benicarló, que sempre ho fan des del camp "retent homenatge als llauradors. Jo enguany he volgut que estiguen presents els mariners, altre dels sectors importants de la nostra població i per això els Reis Mags arriben des de la mar". Una pluja d'estrelles precedeix i acompanya el ja famós estel de vuit puntes que simbolitza la representació que va escriure Rolíndez. Diferents tècniques artístiques, que entremesclen l'oli amb textures, ajuden a reflectir el sentiment de Soriano cap a L'Estel, als quals va agrair emocionada "que m'hàgeu triat per a aquesta ocasió tan especial". I és que cal recordar que Menxu està casada amb el que fora primer director de la representació, el conegut director Josi Ganzenmüller.

Menchu Soriano naix en 1951 a Benicarló, i no és fins a l'estiu de 2004, quan comença a jugar amb pintures a l'oli, acrílics, textures sobre llenços, etc., descobrint un món de bellesa i sensacions. Posseeix una àmplia cultura artística i visual que li permet moure's amb seguretat en aquest món de l'art, gràcies a la sòlida formació que ha aconseguit al llarg d'aquests anys pel seu constant interès a aprendre al costat de grans professionals. A l'octubre de 2004, comença les seues primeres classes, en un estudi de pintura on la seua professora, prompte dirà, que és una alumna avantatjada. Realitza cursos de dibuix i pintura en l'escola D'Art de Vinaròs i U.P., de Benicarló i Vinaròs. La seua carrera artística està jalonada de nombroses exposicions. Al maig del 2008 guanya el 2n Premi del Concurs de Primavera de l'Ajuntament de Benicarló. Entre el 30 novembre i desembre 2008, participa en l'exposició Internacional col·lectiva celebrada en Lichthof Colònia (Alemanya). En el mateix país torna a exposar en l'Exposició Internacional col·lectiva Art Europeu celebrada entre gener-febrer 2009, en Castrop-Rauxel (Renania. Conca del Ruhr. Alemanya).

LA GENERALITAT PAGA EL DEUTE AMB L'OACSE

text i fotos NATÀLIA SANZ

L'ajuntament de Benicarló ha rebut el pagament del deute que tenia pendent de satisfer la Generalitat Valenciana. Marcelino Domingo, alcalde de Benicarló, va confirmar que "se'ns va ingressar el deute", que corresponia a l'import de les subvencions dels centres socials especialitzats. En total, 1,3 milions d'euros que serviran per a satisfer els pagaments pendents que l'Organisme Autònom de Centres Socials Especialitzats té amb els seus proveïdors, a més d'assegurar definitivament el pagament de les nòmines dels més de cent treballadors que depenen d'ell i que presten els seus serveis en els quatre centres que hi ha oberts en la ciutat. La satisfacció del consistori era més que evident atés que les arques municipals esperaven com aigua de maig el pagament del deute pendent, corresponent a la subvenció compromesa el passat any i el present. En el mes de maig l'ajuntament es va veure obligat a sol·licitar un crèdit amb la finalitat de garantir el pagament de les nòmines als seus treballadors. Al llarg de l'estiu l'ingrés de la subvenció de la Diputació de Castelló va tornar a assegurar el pagament de les despeses, però fa escassos quinze dies l'edil de Benestar Social va eixir a la palestra per a anunciar que desconeixien com plantar cara a les nòmines d'aquest mes a causa de la falta d'ingressos. El pagament compromès estava pendent, com es va informar des de la Generalitat Valenciana, de l'ingrés per part del govern central del rescat autonòmic.

L'ajuntament de Benicarló gestiona la residència El Collet, l'habitatges tutelats Sant Francesc, el geriàtric Sant Bertomeu i el centre de dia Nou d'Octubre, que sumen 131 usuaris i quasi 100 empleats. Tres milions d'euros del pressupost municipal de Benicarló es destinen a la gestió del Oacse, del que depenen quatre centres d'atenció a persones amb discapacitat i persones majors. En el cas de la residència del Collet, en la qual s'atenen a discapacitats profunds, la inversió del consistori és de 200.000 euros. És per això que s'ha reclamat en repetides ocasions que la gestió passara a ser directament des de l'lvadis, que també gestiona el centre ocupacional El Maestrat. La Residència d'autònoms Sant Francesc atén a 20 persones, que viuen de manera pràcticament autònoma. En el cas de la Residència de profunds de l'Ajuntament El Collet hi ha 40 places, mentre que en el Centre de dia de l'Ajuntament a partir del mes de juliol hauran disponibles 20 places per a persones majors. En total, Benicarló conta amb sis centres i més de 170 places d'assistència especialitzada per a persones amb discapacitat. Finalment, en el geriàtric existeixen 64 places de residents, de les quals 28 les té reservades l'ajuntament de Benicarló per a residents vàlids, mentre que les 34 restants les gestiona directament conselleria de Benestar Social.



XXII MARXA CICLISTA DE LA SOLIDARITAT

Diumenge 18 de novembre

Concentració:

Plaça Sant Bartomeu 12:00 h.

Agafeu la bicicleta i afegiu-vos!



circuit especial per a tricicles

Mans Unides

PLA D'ACCESIBILITAT AMB COCEMFE I AMB RECURSOS MUNICIPALS

text i foto NATÀLIA SANZ

L'Ajuntament de Benicarló començarà la redacció del Pla d'Accessibilitat de la ciutat en breu. Ho farà amb l'ajuda de Cocemfe Maestrat, que s'ha prestat a assessorar als tècnics municipals que són qui finalment desenvoluparan el projecte. I és que l'elevat cost que suposava que ho assumira la UNIVERSITAT JAUME I ha obligat al consistori a prendre aquesta decisió. Pedro López, regidor d'Urbanisme, va explicar que “es crearà una xarxa de tentacles de manera que les actuacions que es van a realitzar partiquen de l'Ajuntament i arriben a la resta d'edificis públics de titularitat municipal”. Així, el pla prestarà especial atenció a l'edifici administratiu municipal que es troba en el carrer doctor Pera que, malgrat ésser de recent inauguració, té algunes problemes d'accessibilitat que serà necessari rectificar. El mateix ocorre amb el Magatzem de la Mar, un dels edificis històrics del municipi recuperats recentment gràcies a les inversions del Pla I. un altre dels vials on s'actuarà de manera prioritària serà el carrer de Sant Francesc, un dels més centrals de la localitat.



És curiós, com va assenyalar l'edil d'Urbanisme, que la zona del nucli antic no presenta a Benicarló cap problema, ja que va ser peatonalitzada i per tant, és plenament accessible. L'únic problema és l'accés a alguns comerços situats en aquesta zona, que es van adaptant a la legislació vigent gràcies als requeriments municipals. Recentment diversos establiments del centre de Benicarló van rebre el certificat d'accessibilitat europeu que Cocemfe-Maestrat els va atorgar durant el Passeig de Sensibilització que va realitzar pel municipi a instàncies de Cocemfe Maestrat. Per contra, un

bon nombre de vehicles van ser ‘multats’ amb els impresos que té l'associació per estar aparcats en zones de vianants i que impediexen la lliure circulació de les persones. Manolo Celma, president de Cocemfe-Maestrat, reconeixia que “l'ajuntament ha fet una gran labor d'adaptar tots els edificis públics en els últims quatre anys” però reconeixia que “encara queda molt treball per fer”. Ara, el Pla d'Accessibilitat municipal pretén acabar amb aqueixos obstacles que impedeixen que, dia a dia, les persones amb discapacitat puguin desenvolupar una vida normal a Benicarló.

PARALITZADA L'URBANITZACIÓ DEL CARRER VALÈNCIA

text i foto NATÀLIA SANZ

L'ajuntament de Benicarló s'ha vist obligat a paraitzar el projecte d'urbanització del carrer València. Les obres, que han de fer-se amb fons municipals, han ensopegat en el seu desenvolupament administratiu amb la situació de paràlisi econòmica en la qual es troben diversos projectes, malgrat els anys que els veïns duen esperant una solució. Pedro López, regidor d'Urbanisme, va reconèixer que “Intervenció diu que abans d'aquesta urbanització, cal tancar diversos temes per a poder disposar de recursos econòmics i tècnics”. Entre els projectes urbanístics que entorpeixen el desenvolupament d'aquest projecte es troben “el Sector II Mercat o el de Collet, per exemple”. Quan els serveis tècnics municipals donen solució a aquests desenvolupaments urbanístics, es podrà escometre la urbanització del carrer València. “Tenim preparat

el projecte, estan les empreses convidades a presentar les seues ofertes i només ens falta el vist-i-plau d'Intervenció”. López va sostenir que “l'ajuntament en aquests moments no té pulmó per a suportar altre front urbanístic obert”, a causa de el minvament de recursos de les arques municipals. Al setembre del 2010, l'Ajuntament de Benicarló va arribar a un acord per a desbloquejar el projecte d'urbanització del carrer de València en el tram entre el Passeig Marítim i el carrer del Doctor Fleming. La signatura d'un conveni amb els propietaris d'un solar necessari per a la urbanització, a més de l'expropiació de la cridada Casa de Capella, eren les traves en aquell moment. Però en realitat, els tràmits administratius van començar en el 2005, quan el consistori va sotmetre a exposició pública el PAI per a la urbanització del vial. La urbanització del carrer de València suposarà dotar de tots els serveis un dels trams d'aquest carrer que encara estaven sense urbanitzar.

SISTEMA DE QUALITAT TURÍSTICA

text i foto NATÀLIA SANZ

Representants del sector de la restauració, el comerç i el turisme del Baix Maestrat van assistir ahir a la presentació del Sistema Integral de Qualitat Turística (SICTED), una actuació inclosa en el Pla de Competitivitat Turística. Benicarló, Peníscola i Morella són els únics municipis de la província que estan adherits. L'Ajuntament de Benicarló va acollir la presentació del programa, nascut amb l'objectiu d'implicar el major nombre d'empresaris perquè s'adherisquen a aquest projecte enfocat a una millora contínua de la qualitat turística. L'alcalde, Marcelino Domingo, va obrir la jornada de presentació, que va comptar amb la presència de la regidora de Turisme, María Ortiz, i la participació del cap del servei d'Estudis de Qualitat Turística de l'Agència Valenciana del Turisme, José Luís Wagner, la cap del Negociat de Promoció Econòmica de l'Ajuntament, Menchu Soriano, i la gerent del Pla de Competitivitat, Sara Bayarri.

La implantació d'aquest sistema forma part de les actuacions del Pla de Competitivitat Turística Benicarló-Peníscola i té com objectius incrementar la satisfacció dels clients i dels ciutadans de Benicarló, incrementar la implicació dels sectors en els objectius de la destinació i millorar la coordinació entre establiments d'un mateix sector. Per tot açò,



s'ha previst organitzar jornades de formació enfocades al personal dels diferents establiments, clients, proveïdors, etc. El projecte, finançat íntegrament pel pla de Competitivitat, va dirigit a un ampli ventall de sectors, des de bars i restaurants fins a hotels, establiments comercials, empreses de turisme actiu i ports esportius, entre molts altres.



EDITORIAL



858

la veu de Benicarló

DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

VERGONYA, CAVALLERS, VERGONYA

Per deixadesa dels governants locals, ara el nostre ajuntament haurà de pagar la vergonyosa quantitat d'un milió i mig d'euros que sortiran, oh, de les butxaques dels benicarlandos. Una operació aritmètica fàcil. Si som aproximadament trenta mil habitants distribuïts també aproximadament en famílies de quatre membres cadascuna, amb una simple divisió comprovarem que ens tocaria a dos-cents euros per família. No sembla cap gran cosa, no? Però encara podríem entendre millor la magnitud de la tragèdia si pensàrem que Benicarló és com qualsevol altre poble de l'estat i que té si fa no fa una quarta part de la població desocupada; això voldria dir que podríem pensar sense temor a equivocar-nos massa que és possible que hi haja unes dues mil famílies amb problemes. Si dividim de nou el milió i mig d'euros entre aquestes dues mil famílies, sortirien a uns set-cents cinquanta euros, quantitat no gens menyspreable en una situació de patiment.

Sobre les consciències dels ineptes que han permès un desgavell com el que es descriu en el tema de la setmana han de caure les mirades de tots aqueixos benicarlandos que pateixen, PATEIXEN, amb majúscules, i poden comprovar com diners que els podrien alleujar en les seues penes se'n van del poble per pura i puta deixadesa.

Vergonya, cavallers, vergonya. La política no és un joc perquè es tracta d'administrar les coses de menjar i amb el menjar no s'hi juga.

I per vergonya, encara que siga aliena, veurem alguna dimissió d'algun d'aquests polítics? Algun d'ells renunciarà al seu sou durant el que queda de legislatura, encara que siga per rescabalar-nos una mica, per a fer front a aquest dispendi fruit de la seua ineptitud? Segur que no! Eixa és la classe política que tenim!

Patrimoni d'aparador

La setmana passada ja vam ficar el dit a la nafra del que està sent la política patrimonial en el nostre poble. Les Casetes de Volta n'eren un dels exemples més clars del que no ha fet el nostre ajuntament pel que fa a la conservació del patrimoni agrari i sembla que no han tocat sostre. Ara, continuen amb la seua política erràtica i es decideixen per voler rehabilitar una casa antiga del carrer de Santa Cànida per a mostrar com es vivia allà pels voltants del segle XIX.

Tot i que puga semblar una idea lloable, per allò de recuperar el nostre patrimoni (uns sí i altres no), tanmateix se'ns plantegen un parell de dubtes molt clars. El primer, l'oportunitat d'aquesta rehabilitació pels diners que costa, tenint en compte la crisi econòmica que estem patint i que podrien servir per a d'altres necessitats més importants que segurament les hi ha. El segon, el seu manteniment i ús posterior si mirem com han acabat utilitzant-se els edificis patrimonials benicarlandos..

Compte, no estem ací ficant en dubte que no siga bona idea la rehabilitació de l'edifici en qüestió, que tal volta ho siga, el que fiquem en dubte és el tempo d'aquesta rehabilitació. De la seua necessitat ara mateix.

I si més no, perquè la seua viabilitat posterior és més que dubtosa si tenim en compte com han acabat tots els edificis, suposadament culturals, que el nostre ajuntament ha rehabilitat. Funcionant a terminis o tancats, sense personal qualificat, i per a usos que no res tenen a veure amb la seua destinació inicial (diguem casaments al Magatzem de la Mar?).

Sembla que, tot i la crisi del totxo, amb el que hauríem d'haver après a marxar forçades sobre el que no hem de fer amb els diners públics, ací no n'aprenen. I així, els nostres polítics continuen més encaparrats en fer per fer, tot i que no servisca per a res, amb una política d'aparador desgavellada que no condueix enlloc, en comptes de invertir amb seny i productivitat els diners de tots.

No ens estranya que tinguem Aeroports sense avions, AVES que no porten passatgers, rodalies tercermundistes, Escoles sense mitjans, Hospitals sense metges,... i cases museu... tancades.

I ningú té responsabilitats per aquesta nefasta administració dels diners públics i ningú dimiteix!

Simplement vergonyós!

laveubenicarlo@terra.es

twitter:@Elstafaners



Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport



COL·LA

Col·la
XAVIER
RAMON PA
JESÚS M
J.M. SA

FITXA DE SUBSCRIPCIÓ A LA VEU DE BENICARLÓ (2012)

Nom _____ Cognoms _____
 Domicili _____
 Població _____ CP _____ Telèfon _____
 Correu electrònic _____

Se subscriu a La Veu de Benicarló, per l'import de 85 euros (50 números, anual) prorrogable si no hi ha ordre en contra (l'anulació caldrà avisar-la amb dos mesos d'antelació). Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 26,60 euros anuals.

Forma de pagament: (1) Domiciliació (2) Transferència Bancària

(1) Domiciliació: Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària per 85,00 euros a l'Associació Cultural la Feram de Benicarló (C/Sant Francesc, 95 Casal Municipal - 12580 Benicarló)

Signatura;

a dia _____ de _____ de 2012

Domiciliació Bancària

BANC / CAIXA

ADREÇA

NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMPTE

CODI DE COMPTE

Senyors, els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'Associació Cultural la Feram de Benicarló per l'import de la subscripció a La Veu de Benicarló

(2) Transferència bancària de 85,00 euros (50 números anuals), a favor de l'Associació Cultural la Feram de Benicarló.

C/C 3162 1201 07 1153776529. La transferència s'haurà de realitzar abans de la recepció del primer número de la subscripció realitzada (cal enviar per fax al 964 47 56 98 comprovant de la transferència o de l'ordre de pagament). Fins la recepció d'aquest, no es remetrà el primer exemplar de la subscripció.



LABORA: **Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana**

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, BURRIEL, NATÀLIA SANZ, CARLES LLUCH, RÍ, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, ANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
 © COPISTERIA GRÉVOL
 Dipòsit legal/ CS-193-2004
 Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
 12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.



EL BENICARLÓ UNDERGROUND

Arruixa que plou!

Sembla que devem tenir algun dirigent, dels de la neteja, seguidor aferrissat d'aquesta secció. I és que no tenim temps d'obrir la boca que la brigada ja ha actuat allí on senyallem. Qualsevol diria que nosaltres apuntem i ells desapareixen... Així, fa unes setmanes parlàvem de la neteja del carrer Major i de les seues cagades i del poc que passaven per allí els de la mànega d'aigua per retirar caguerades de fins a vuit, 8, centímetres d'alçada que diuen que quan les xafes donen bona sort. Doncs, dit i fet. Un tafaner que matina prou, i que passa per allí quasi tots els dies, últimament només fa que trobar-se el tio de la mànega (Nacho Vidal, no; l'altre) d'aigua arruixant per aquell entorn. Ja està bé que ens facen cas però, tal volta, si no és massa demanar, que no la passen per seccions. I és que no sabem si és que van curts d'aigua, de pressupost, o ves-te'n tu a saber... però les arruixades són a terminis. Un dia un tros, un altre dia un altre tros. Un dia corren a un altre carrer, en fan un altre tros i se'n van a un altre. Deu ser allò del *café para todos* per quedar bé amb tots: com que tenim poca aigua, arruixem una miqueta cada carrer i tots els veïns contents.

text LA COLLA DE TAFANERS



Massa llums... o massa poques? Devia ser per impressionar algun vinarossenc que fa pocs dies, amb un sol que badava les pedres, algú es va deixar els fanals encesos tot el dia. El tafaner retratiste va poder documentar l'exhibició de cabals públics llançats a perdre i ací al costat van les imatges.

Home, ja va bé que ens posen bombetes de baix consum però això no obliga a tindre els llums encesos durant les hores de sol.

De soques i capçots

De tant en tant, a algú li surt un tio a Amèrica. A nosaltres tot ens ix geperut o de través. Si no en teníem prou, mireu la hipoteca que ens han obert *sin comerlo ni beberlo* els brillants planificadors del futur del nostre poble. Ho trobareu a tots els diaris: *"Benicarló deberá pagar 1,5*

millones por un solar expropiado por 179.000 euros.- El alcalde lo atribuye a un error "garrafal" de los técnicos y lamenta tener que asumir ahora el pago en el próximo presupuesto. El pleno del Ayuntamiento de Benicarló aprobaba el 24 de enero de 2007 el proyecto de expropiación forzosa por tasación conjunta para la creación del vial público Corts Valencianes II, que va desde la calle Valencia a la calle Peñíscola. (...) El alcalde, Marcelino Domingo, achacó el asunto a "la pésima gestión de PSPV y Bloc" (...). Desde el PSOE, José Antonio Sánchez indica que la expropiación se llevó a cabo tras ser aprobada en sesión plenaria por unanimidad, "entre los concejales que votaron se encontraban los populares Marcelino Domingo y Marcos Marzal", recordó." On t'ha pegat? Una desviació, un error dels tècnics? Caldria saber alguna cosa més... no solen cometre aquests errors els tècnics que, en tot cas, treballen sota la supervisió de les autoritats. Qui mana diu que depurarà responsabilitats, què faran? Dimitiran tots els que van aprovar les condicions de l'expropiació? Que vos jugueu a que sí?

Estem tots grillats o què?

Esta ja és de marciàns. Però dels de Mart de debò! Haurien de premiar-los en algun certamen, estos peníscolans. Doncs no ens n'hem assabentat que per l'Ajuntament de Peñíscola i pel PGOU que van enviar a revisar corria la idea de millorar la comunicació entre la ciutat i les muntanyetes amb un túnel per baix de les Talaies per acurçar temps. I si no el construïen, una carretera que les circumvallara... amb una inclinació superior al 15%. Ja es veïen passar per allí el Tour de France. Ni l'Amstrong amb tot el seu dopatge. No enganyem ningú: mireu-vos el plànol on l'1-2-3-4 seria la carretera i la línia a traços, la solució del túnel. Això sí, des de Castelló els van dir que millor si abans feien

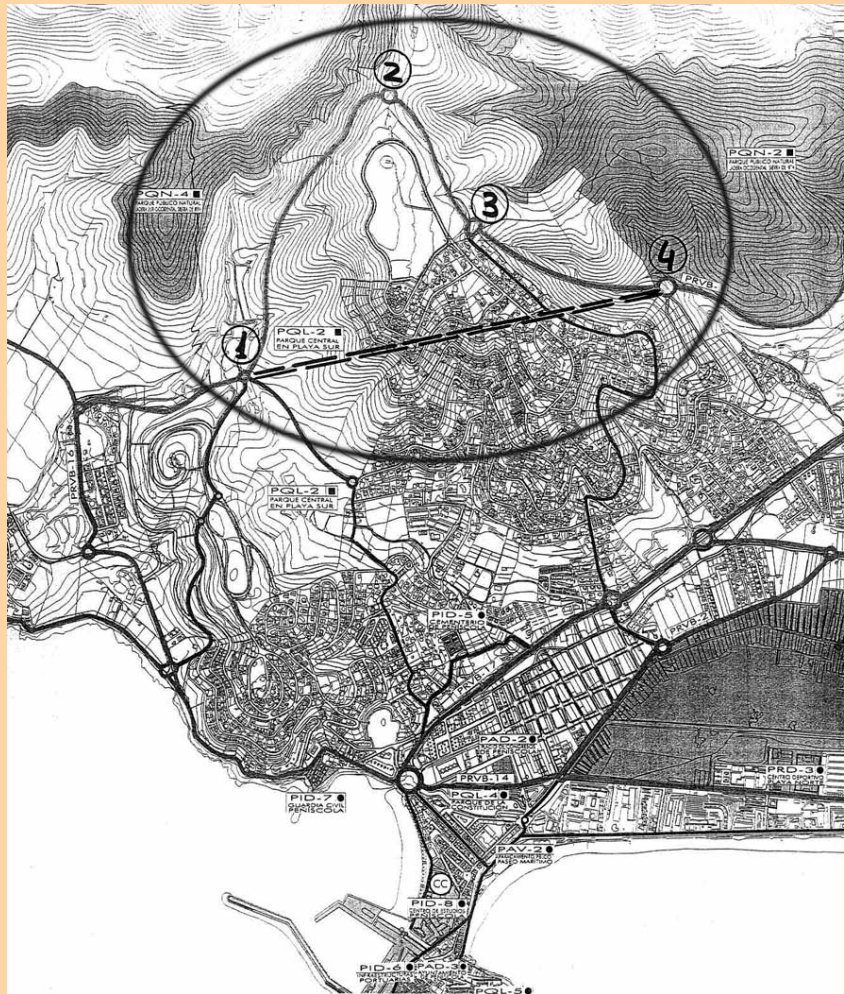


ve de la p gina anterior

una carretera des del punt 4 fins a la N-340 perquè si no, no van enlloc.

Tafaners refugiats

Un tafaner que estava de viatge pel país del nord, va quedar sorprès de vore que per aquelles contrades també n'hi ha del seus i, fins i tot, tenen revista pròpia. Els tafaners, no hem tardat a pensar que, tenint en compte com està el patí de revolt, amb açò de la independència de més enllà del Sénia, que tal volta ens podríem agermanar amb els nostres parents i, després, per parentesc, demanar-hi nacionalitat. I és que això de les espanyes cada vegada va a pitjor i només hi veuen futur els dels Monegros, contents que estan quan senten que Catalunya s'independitza: per fi tindran platja!



Españolísimo

Hi deu haver un híbrid que represente millor l'essència *ehpanyola* que aquest mutant de la foto? La veritat és que està tan ben caracteritzat que fins i tot el gest li queda natural, de psicòpata. No ens estranya que només de vore'ls (a l'Esteban i al Wert, les dos cares de la mateixa pesseta), molts tinguen ganes de fugir de can Mariano. Això és el que ens representa, quin esglai!



Coincidències
Mira tu que ve. Apleguen els quartos de la nostra Barbaritat

Valenciana per pagar el que ens deuen dels centres socials, que ja era hora, i també se reincorpora al

ve de la p gina anterior

mateix temps la regidora del ram, Vallés, que havia causat una mena de baixa, sobtada, del seu càrrec. Sincerament, ens alegrem que torne a reemprendre les seues funcions que aqueixa àrea té una importància cabdal en la nostra societat. De tota manera, això de fer decrets de cessament sense explicar-los... sona una mica opac, no? En fi, que a vore si ara que ha tornat la regidora, i els diners, l'àrea funciona a ple rendiment.

Saltimbanquis

Ací a *La Veu* no som els únics que ens veiem afectats de tant en tant pel virus del Salt. Si fa unes setmanes ens vam pegar una panxada de riure amb el web de l'Ajuntament, ara han estat els companys del *Benicarló al Dia*. La notícia sobre un concurs de fotografia en va plena. Un parell de perles: "La puesta de solo" o "el reguer del Curro Sábana" per referir-se, òbviament al Curro de Llançol.



Què hem tafanejat a Twitter?

@elstafaners

Confonen una peristàlgia amb el vol d'un F-18. La resurrecció de la carne: torneu-me el fetge, cabrons! bit.ly/TInt20 Una #piulada i una #pardalà són lo mateix?

Mal dia per a la docència/decència RT @levante_emv Francisco Camps, profesor de máster en la Universidad Católica levante-emv.com/comunitat-vale...

Què twittegen els que seguim?

@octavimasia_tv

En el INEM estan molt contents perquè ja tenen vora 6 milions de

Followers. #rebutem-ho

@aranagoiri

1974: El PSOE renuncia al marxismo-leninismo. 2010: El PSOE renuncia al estado del bienestar. 2012: El PSOE renuncia a ganar elecciones.

@lapaellarusa

La verdad es que es acojonante el daño que están haciendo los catalanes a Valencia. 700.000 empleos nos han robado. Y la paella, claro.

@alejandrroh

El austriaco que rompió la barrera del sonido tendrá que subir a arreglarla, lo cuenta @elmundotoday en @La_SER, grandes

EL PASSEIG MARÍTIM (EN PROJECTE)

El projectat Passeig Marítim de Benicarló, prompte es quedarà sense espai: les últimes plogudes i tempestes s'han menjat el terreny, fins al punt de que a prou penes podem passar els cotxes, sense que l'ajuntament haja pres cap mesura per protegir-lo de les ones que el deterioren.

A aquest abandó s'afegeix una brutícia generalitzada: herbassars per tot i abundants deixalles –bidons, ampolles de plàstic, draps bruts, pots, envasos de tota classe i un llarg etcètera-, sense que la brigada municipal haja fet acte de presència per netejar l'indret, ni tan sols en ple estiu, amb bona cosa de banyistes i passejants: ni es neteja ni es posen papereres i contenidors, perquè els ciutadans responsables en facen ús.

Així, des de la platgeta del Morrongo i la paret del Parador de Turisme fins a la platja del Gurugú, es pot "gaudir" (!?) d'una bona passejada, enmig de la brutícia i l'abandó més notoris.

Una "medalla" (!?) més per a l'ajuntament "popular" de Benicarló.

Per molt anys... que puguen seguir *en buenas manos* (!?)

EL "JOÏSME" DE RAJOY

Ja és ben trist que massa polítics es comporten com a persones de nivell intel·lectual més bé mediocre, que damunt fan exhibició d'un egotisme que els fa creure que són el melic del món.

Emblemàtic és el cas de Rajoy, que ja en l'oposició es postulava com a "salvador" d'una situació econòmica generada –segons ell- per Rodríguez Zapatero, sempre amb el "jo" als llavis: "jo faré..." "jo explicaré..." "jo mai no faria..." "jo", "jo", "jo"...

Ara, des de la Moncloa, manté el "to" opositor a tot i a tots els qui no li riuen les gràcies i posen en evidència la seua incompetència manifesta i el seu servilisme als mercats, fent exhibició a més, del mateix egotisme: "jo estic estudiant...", "jo decidiré...", "jo m'he entrevistat...", "jo no tinc intenció...", "jo", "jo", "jo"...

Alguns trobem a faltar que els acadèmics de la Real de la Llengua, tant amatents a fer declaracions públiques, per criticar "modernismes" com el llenguatge no sexista, no lamenten el "joïsme" de Rajoy que, a més de portar a la misèria al país, fa de la llengua un ús ben bé barroer.

Marc Antoni Adell

16 de novembre de 2012,
20,00 h.

“L’ofensiva sobre València. Primers combats”.

Conferenciant:
JOSE VICENTE MOYA
JULVE

Lloc: Local social Penya
Setrill

José Vte. Moya en aquesta conferència ens farà de cronista dels fets que van començar el 15 d’abril de 1938 quan les tropes franquistes donen per conclosa la seua ofensiva d’Aragó, partint en dues, l’Espanya republicana per la zona de Vinaròs-Benicarló. El 18 d’abril, les divisions franquistes inicien el seu moviment avançant per les tres carreteres que des de la zona Benicarló-Sant



Mateu-Tirig, les porten fins a Castelló.

La més be planejada i executada ofensiva rebel aplega a la seua fi, i comença una de les més debatudes decisions de Franco: L’ofensiva per a la conquesta de València.

BLOC-COMPROMÍS DE BENICARLÓ OBRIRÀ NOVAMENT LA SEU PER A RECLAMAR A LA DIPUTACIÓ QUE PARALITZE EL COBRAMENT DE LA TAXA DEL FEM

Benicarló, 06 de novembre de 2012

El secretari comarcal del BLOC, Joan Manuel Ferrer, reclama a la Diputació que done compliment a la llei, i ature el cobrament de la taxa del fem fins que resolga els recursos presentats per més de 1200 persones a la comarca.

Segons Ferrer, el recurs no ha estat contestat per part del Consorci de Residus del Pla Zonal 1, i “s’estan vulnerant els drets de les persones que no poden defensar-se davant de l’administració pública”. Ferrer convida a la gent a formular una reclamació davant de la Diputació de Castelló “que és la que ha cobrat la taxa” per a que paralitze el cobrament de la taxa fins que resolga el recurs.

“La política de retallades i submissió davant els poders econòmics per part del PP i el PSOE no por vindre,

damunt, agravada per un increment desproporcionat de la pressió fiscal sobre dels ciutadans” ha manifestat el secretari comarcal.

Es per això que novament s’obriran les oficines de la seu del BLOC de Benicarló al carrer Colom 24 els propers dies 12, 13, 14 i 15 de novembre de 18 a 20h per a que, amb un document preparat pels serveis jurídics de la formació nacionalista, els damnificats puguen reclamar la paralització del cobrament, i exigir així la resolució del recurs presentat.

Ferrer ha animat als ciutadans a reclamar un dret que és seu i que l’administració no pot amagar ja que la llei obliga a contestar els recursos i a paralitzar el cobrament de la taxa quan, com es el cas, s’ha demanat expressament la suspensió i l’administració no ha resolt.

En tot cas manifestava que “el BLOC-COMPROMÍS presentarà recurs contenciós si és el cas una vegada resolt aquest recurs”, però per a aquest recurs no podrà reclamar en nom dels ciutadans que no reclamen els seus drets davant l’administració.

El C.P.V. Arrea-li Bona informa que el jugador **Cristian Esteller** de Benicarló ha sigut reconegut com millor jugador de pilota valenciana de 2012 de la província de Castelló per l’Associació de la Premsa Esportiva de Castelló. El dia 16 de novembre es realitzara un reconeixement en la XVI Gala de l’Esport Provincial. Moltes felicitats Cristian!

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Ja tonem a ser-hi. Com totes les setmanes. Avui encara no tinc molt clar si toca parlar de casetes de volta, d'oliveres o d'oli. Com que no ho tinc clar i tampoc no tinc un mínim –ni un màxim– de coneixements al respecte, només faré un petit comentari per a sortir-me'n del pas i prou, que jo no soc com els polítics, que tenen ciència infusa i il·luminació cultural.

No entenc això de l'oli mil·lenari. Segons que penso jo, la meua teoria és que les oliveres potser sí que són mil·lenàries, però alguna cosa em diu que el seu fruit no ho acaba de ser. Per això, l'oli d'aquestes oliveres no hauria de ser mil·lenari, sinó de la temporada. Em sembla extraordinàriament bé que es vulga explotar aquest filó de tan llongeves oliveres, i que el seu oli es pague a preu d'or. I ja que estic, vaig a fer palesa la meua supina ignorància en manifestar que això de "aquests olis s'expressen en nas amb un afruitat verd d'intensitat mitja alta, mentre que en boca manifesten un equilibri molt definit entre el picant i el dolç que es combina amb una astringència també baixa" no sé per on agafar-lo. Ara mateix em pregunto: tots tenim el mateix paladar? Tots els tastadors poden detectar el nivell d'astringència? I l'equilibri? Es pot concretar el nivell d'equilibri? Massa per a mi.

No sé si ho he entès bé o m'he fet un embolic. Li pregunto, senyora Garcia, el dia divuit de març els xiquets aniran a escola? M'estan dient que la vespra de la festa més festa de totes les que es fan i es desfan es veurà aigualida perquè serà dia lectiu? M'està dient això, senyora Garcia? Però on hem arribat! Que Sant Antoni ha guanyat a Sant Josep? On està el nostre esperit faller? Què fan tots els fallers del poble que no es manifesten? Això no es pot consentir. Ara quin serà el pròxim atemptat a la nostra festa més



nostrada i més nostra? Moure una falla perquè ha de passar la processó del Crist de la Mar? Si que estem bons! Ja està bé de baixar-nos els pantalons. Estimats fallers, o ens plantem ara mateix o se'ns pujaran a cavall i perdrem tots els drets i prebendes aconseguits després de tants d'anys de tradició fallera –amb majúscules i negreta-. Hem de fer alguna cosa o vindrà Sant Bartomeu i també voldrà una part del pastís. Algú hauria de fer alguna cosa el més aviat possible, abans que siga massa tard i ens quedem amb el cul a l'aire.

L'edifici on ara estan els bombers, per al poble, l'AIDIMA per al poble, els baixos on havia d'anar la comissaria de policia autonòmica per al poble... Què farem amb tantes cases? Muntarem una immobiliària?

Ara vull fer un esment especial al còmic de la setmana. Ningú, repeteixo, ningú, ha dibuixat millor el concepte de "españolitzar a los catalanes" de l'infame ministre Wert. Aquesta il·lustració hauria de recórrer les redaccions de tots els diaris catalans, i inundar la xarxa amb ella.

Tindríem un gran èxit, i potser al nostre dibuixant se li obririen moltes més portes. Per això, des del meu anonim, vull felicitar el senyor Xavi que, setmana rere setmana, té la gran virtut de sorprendre'm i no deixar-me indiferent. Quin luxe, senyora Garcia.

Espectacular la foto de la portada. Una altra obra d'art.

Si la il·lustració que acompanya el magnífic text de Joan Heras és un jeroglífic, m'agradaria saber la solució. Només per curiositat.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

Només la primera que he trobat. Les altres gràcies del traductor les deixo per a passatemps. Parlant dels animals que tenien els pagesos, anomenen "el mul o mascle". Sí, el mascle. Jo encara recordo un parell de "transportistes" que duïen arena per les obres amb els seus carros. Aquells animalets, fills d'un ase i una euga es deien matxos. Jo sentia els carreters allò de "arri matxo!", però no recordo haver sentit mai que es dirigien als seus animalets amb l'apel·latiu de "mascles".

NIT DE MÚSICA A BENICARLÓ AMB EL "PLUG IN THE GEAR"

text REDACCIÓ

foto JESÚS MAESTRO

El passat 2 de novembre vam tenir a Benicarló una bona dosi de música en directe.

En primer lloc van tocar el trio Hippiie Diktat en el cafè de l'arq. La seua música, basada en l'experimentació, va trobar còmplices entre el públic. La nit continuava per als amants de la música en El Bosc del Port, amb les actuacions de Above the Tree & I-Side, des d'Itàlia, i dels belgues Your Highness. Ambdós grups van demostrar la gran qualitat a la qual ens tenen acostumats els organitzadors de Plug in the Gear.

Divendres que ve 9 de novembre tindrem altra vetllada completa, amb l'actuació de Matèria Gris en el bar Macadam i amb Kill Kill (Camp de Gibraltar) i The Noise of Mutt (Amposta) al Bosc del Port.



V ANIVERSARI CPV ARREA-LI BONA
2007-2012
[RECUPERANT LA CULTURA POPULAR]



Divendres 9 de novembre
19h Edifici GÒTIC
Inauguració de l'exposició
"5 ANYS D'ARREA-LI BONA"

Dissabte 10 de novembre
Festa del Cinquè Aniversari
A LA PLAÇA DEL MÀRYNTON

Dissabte 17 de novembre
19:30h a l'Ateneu Cultural de Benicarló
Xerrada: La pilota en el projecte nacional: una visió particular.

Dissabte 1 de desembre
19h a l'Ateneu Cultural de Benicarló
Taula rodona: Pilota i literatura valenciana.

Organitza:



Patrocini:



EXPOSICIÓN
DE ARTES PLÁSTICAS
INCONSCIENTE COLECTIVO
DEL 10 AL 30 DE NOVIEMBRE DE 2012



JULIETA SOL BENGEOA
MIGUEL CAVERO
NICOLE CRUTZEN
JOSÉ CALDÉS
CLAUDE LEMMENS
JESÚS MAESTRO









ENTRADA LIBRE
Horario: de 10 a 22 horas, de lunes a sábado

SALA DE EXPOSICIONES PERMANENTE
L'ATELIER D'IDEES
CENTRO COMERCIAL COSTA AZAHAR
Carrutera N-340, Km. 1042 - BENICARLÓ



BANDERITA, TÚ ERES ROJA; BANDERITA, TÚ ERES GUALDA

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

L'explosió d'espanyolisme recalcitrant ha arribat també al nostre futbol local. Quan diumenge passat tot cofoi i una mica anguniat pel partit que havíem de jugar contra el Vinaròs m'adreçava cap al camp de futbol, encara no havia enfilat el camí Sant Mateu i ja vaig poder divisar dos immenses enseñas rojigualdas penjant dels pals de l'entrada. Uf, ja estan ací que em vaig dir. Només arribar em faran signar, si hi vull accedir, algun manifest contra el desmembrament d'aquesta una y grande o com a mal menor em demanaran una adhesió inquebrantable a un futur estat federal. En fi, m'hi vaig apropar i l'única cosa que em van demanar va ser el meu carnet de soci.

Una vegada dins del recinte esportiu vaig poder comprovar que les banderes espanyoles devien estar d'oferta –allò de pague una i llévese cuatro- perquè justet damunt dels vestidors, flanquejant una modesta banderola del Benicarló, n'hi havia encara un parell més. Si a això li unim que la llotja presidencial està també decorada amb els colors de la roja, gualda y roja podrem arribar fàcilment a la conclusió que, sí, existeix la possibilitat real de confondre el camp del Benicarló amb una plaça de bous o amb un centre comercial dedicat en exclusiva a la venda de tabac. M'hi vaig fixar i durant tot el partit la bandereta del CDB es va quedar tota sema, mentre que les altres dos, ufanoses elles, es van passar tot el temps onejant orgulloses al vent. Quina metàfora!

Si a aquest bucòlic entorn d'espanyolitat hi afegim que pels altaveus no surt ni una punyetera paraula en valencià, que el pamflet que es dona a l'entrada està tot en castellà i que per a l'ocasió s'havia contractat una xaranga de xiquets que van tocar tota l'estona cançons que només es podien cantar en la llengua de Cervantes, comprovarem quanta i quanta raó té el senyor Wert de demanar una espanyolització del sistema educatiu i quanta i quanta raó té la senyoreta Barberà quan parla de la terrible catalanització que venimos sufriendo en estas tierras del levante español. Toca't los collons.

Tant de desgavell em va deixar sense massa ganes de res. Com sóc de radical! Voler que al meu poble es facen les coses en la llengua del meu poble, quina barbaritat. Per sort el CDB em va permetre oblidar la misèria racional en què visc. Sí, sí, sí, vam guanyar el Vinaròs per un gol a zero, però el resultat just haguera estat un quatre a zero. I no exagero, de veritat.

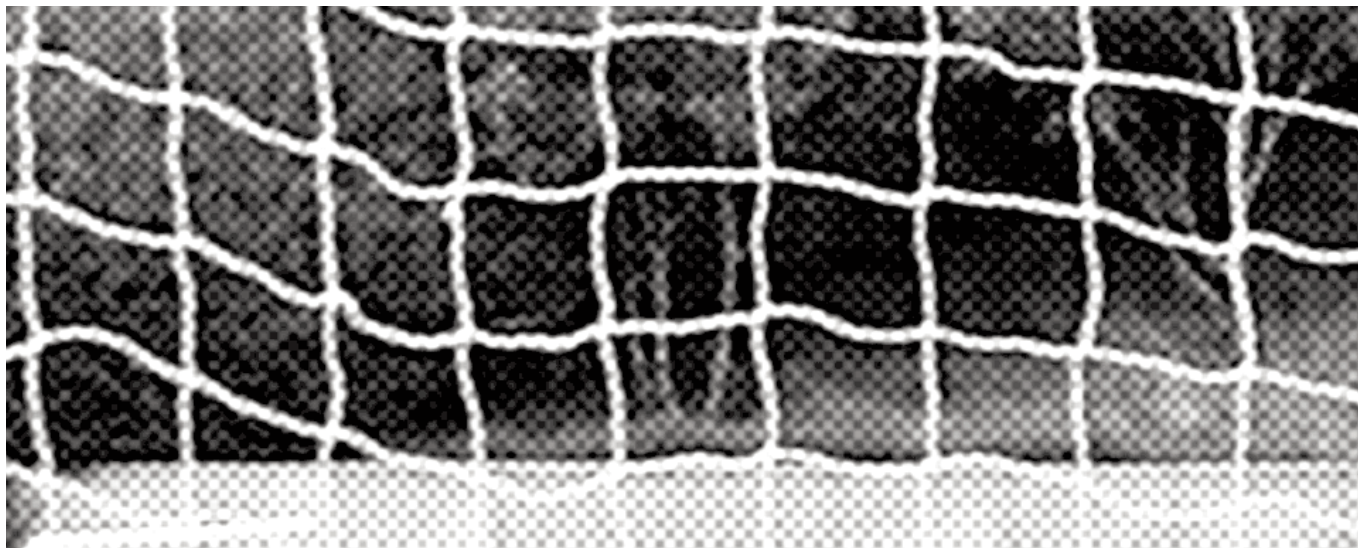
La primera part va ser prou ensopidota, de tempteig. El Vinaròs jugant amb la defensa molt avançada, com feia el Barça de Rinus Michels l'any que van guanyar la lliga amb Cruyff. El linier, a més, no va tindre gens de misericòrdia i cada vegada que veia que ens arribàvem, bandereta en alt. Nosaltres no vam fer cap jugada de perill i ells, seré honrat, en van fer una però no van saber rematar a porta.

La represa va ser un festival del Benicarló. Els vinarossencs no feien més que anar al darrera de la pilota i els nostres se la passaven com volien i es plantaven a les immediacions de l'àrea forastera amb una facilitat inusual. Fallàvem només en el remat final, però es veia vindre que marcaríem. Marcos Cano va treure un córner i, hi has, gol olímpic. Quin fart de riure. El porter visitant va treure la pilota quan ja havia superat més d'un metre la línia de gol i mentre els nostres s'abraçaven i l'àrbitre assenyalaria el mig del camp, ell pretenia sacar de porta. Em va fer una mica de llàstima. Si ho vaig vore clar que tot i que el resultat era ajustat en cap moment em vaig plantejar que ens pogueren empatar.

Vam jugar més, vam córrer més, vam meréixer millor resultat. Acabat el partit, José Vicente Ferrer va entrevistar per a la premsa seriosa els dos entrenadors. Martorell va dir el que tocava, el mateix que he dit jo, que vam fer curt en el resultat i l'entrenador del Vinaròs, ai, ai, ai, també va dir el mateix que jo... però la setmana passada. Es va mostrar enfadat amb els seus jugadors, els va acusar de no córrer i, per tant, regalar el partit. Ai, ai, ai. Que encara serà veritat que s'enfadaran tots. Ai, ai, ai, que ja en porten quatre de seguits perdent. Ai, ai, ai.

Diumenge vinent anem al camp del tercer classificat, el San Pedro del grau de Castelló. I si guanyàrem?

Una cosa justa. Quan surt el CDB al camp i quan marquem un gol pels altaveus sona l'Avant Benicarló avant de Josep Igual. Uf, no estem a Caravaca de la Cruz. Quina sort.



Cap de setmana sense sort del Handbol benicarlando

text CHB foto VICENT FERRER

Cap de setmana de competició el que hem tingut en aquest pont. Menys el sènior femení i l'aleví, que descansaven, la resta d'equips del club han jugat en les seues respectives competicions.

El SENIOR MASCULÍ jugava en casa contra el líder, el UD BETXÍ. S'esperava molt d'aquest partit, ja que en pretemporada ens havíem enfrontat i els nostres xics havien aconseguit la victòria amb un molt bon treball. Però ja sabem que la lliga és diferent. El Betxí venia amb la lliçó ben apresada i a base de velocitat es va emportar els dos punts. El partit va estar molt igualat en la primera part, però en la segona, quan va aparèixer el cansament, els visitants es van distanciar en el marcador i ja va ser impossible agafar-los.

Pel que fa al JUVENIL MASCULÍ, també jugava contra el juvenil del UD BETXÍ, amb el mateix resultat que els sèniors. El partit va estar força igualat, però la falta de punteria en el llançament, ens va condemnar.

El CADET i INFANTIL MASCULINS es desplaçaven a VILA-REAL, on perdien els seus respectius partits.

El JUVENIL FEMENÍ es desplaçava a VALÈNCIA per a jugar contra el MARÍTIM, club que el seu representant sènior



milita en la Divisió d'Honor femenina. I la veritat, a pesar de la diferència de nivell i de viatjar amb l'equip justet per culpa de les lesions, se'ls va plantar cara a les valencianes, sobretot en la segona part.

L'única alegria de la jornada ens la va donar l'INFANTIL FEMENÍ, que va guanyar a l'ALMENARA en sa casa.

Balaguer queda segon en el Ciclo Cross de Carlet i continua líder de la Challenge de la Comunitat Valenciana

text i foto VICENT FERRER

Diumenge passat es disputava la segona prova de la Challenge de la Comunitat Valenciana de Ciclo Cross en la localitat de Carlet, en la qual van participar diversos corredors del Club Ciclista Balaguer de Benicarló.

De nou en la categoria Màster 50 José Julián Balaguer va demostrar estar molt ben preparat, aconseguint finalitzar en la segona posició, pel que seguirà ostentant en la pròxima prova el mallot groc que l'identifica com líder de la classificació general.

En categoria aleví Isabel Balaguer va acabar 12a; en júnior Joan Giménez va ser quart i es col·loca tercer en la classificació general; mentre que en sub-23 Julián Balaguer no va tenir el seu dia i va haver d'abandonar per una avaria.



Tretze victòries les del passat cap de setmana en el nostre futbol base

text i foto VICENT FERRER

Jornada molt positiva la de l'escola de l'Ahsland Benicarló Base Futbol, amb 13 victòries, 1 empat i 5 derrotes, dels 19 equips que tenim federats, confirmant el bon rendiment que estan portant tots els equips, sense excepció.

Victòria contundent del Juvenil "A" per 1 a 4, en un camp difícil com el del Nules. Els jugadors de Celma, no van donar opció a l'equip local. Per altra banda el juvenil "B", empatava en el municipal en un partit molt disputat i sense gols, davant el Peníscola.

El cadet "A", guanyava el diumenge de matí per 5 a 1 a l'Alqueries, amb un bon partit dels jugadors de Morilla, sobretot en la primera part. L'infantil "A" apallissava a l'infantil de l'Alqueries per 8 a 0 en la matinada del diumenge.

El cadet i infantil B jugaven per primera vegada a casa després de jugar els tres primers partits fora. Al cadet li va costar més del previst emportar-se el partit, que al final guanyà per 3-1, fallant innumerables ocasions de gol. L'infantil remuntava en la segona part un partit que se li havia complicat amb el gol visitant en la primera amb un bon treball dels jugadors i del seu entrenador Moisès, en el seu primer any de futbol 11.

Victòria total, dels nostres alevins, 4 de 4. L'"A" guanyava 2 a 4 en el difícil camp del Benicàssim en un partit fàcil; el "B" ho feia per 5 a 3 davant del Benicàssim; el "C" 3 a 0 davant del Tonín; i el "D" un poc més ajustat i disputat davant del sempre difícil Almassora.



El Benjamí "A" guanyava amb claredat a domicili per un contundent 2 a 6 davant del Benicàssim, en un partit prou fàcil. El "B" també no va tindre rival, amb un Benicàssim que no va poder en cap moment plantar cara on el 5 a 0 final ho demostra. Els del "C" van tindre un dur rival en el Tonín encara que van intentar-ho no van poder amb els xiquets de La Plana (2-4); per altra banda el nostre benjamí "D", van guanyar un partit molt emocionant en el joc davant l'Almassora, on el 4 a 3 final reflecteix la disputa en el camp.



Per últim els més menuts de l'escola. El Prebenjamí "A" continua sumant partits per victòries esta vegada davant del San Pedro per un contundent 6 a 1. Bon joc dels xiquets de Domingo i Campos, en la matinada del diumenge, on vam poder presenciar un magnífic gol de cap per part de Dani, cosa que es difícil en estes categories. Els del Prebenjamí "B" van tindre un partit difícil davant el Ripollès, un bon equip que no va donar opció als locals. Els Xiquets del "C" van disputar un bon partit, tot i que eren més menuts, en Orpesa. El 3 a 1 final demostra la progressió i bones maneres que apunten.

Els que pitjor ho tenien en principi eren els més menuts del Prebenjamí "D" en la súper matinada del dissabte al camp del Moró a les 9.00 hores. No obstant disputaren i mostraren oposició a un equip molt més fet que ells i sense complexes, afrontaren un partit que van caure per 5 a 2. Bon treball xiquets.